

Warszawa, 31 marca 2022 r.

WOJEWODA MAZOWIECKI

WNP-R.4131.7.2022

Rada Gminy
w Rusinowie
ul. Żeromskiego 4
26-411 Rusinów

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559)

stwierdzam nieważność:

uchwały Rady Gminy Rusinów Nr XXIV/191/22 z dnia 18 lutego 2022 r. w sprawie diet dla Przewodniczącego, Wiceprzewodniczących i Radnych Rady Gminy Rusinów oraz zwrot podróży służbowych radnych.

Uzasadnienie

Rada Gminy Rusinów podjęła wskazaną uchwałę powołując się na zapisy art. 25 ust. 4, 6, 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym oraz § 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 2021 r. w sprawie maksymalnej wysokości diet przysługujących radnemu gminy (D.U. z 2021 r. poz. 1974). Rada uchwaliła w § 1 uchwały miesięczny ryczałt dla Przewodniczącego Rady Gminy w wysokości 1500 zł, dla Wiceprzewodniczącego Rady Gminy w wysokości 1000 zł, dla Przewodniczących Stałych Komisji Rady 800 zł, dla Radnych Rady Gminy 700 zł. We wskazanym § 1 uchwały dodano, że kwoty te obejmują ryczałtowy zwrot kosztów podróży. Następnie w § 2 uchwały uregulowano zwrot kosztów podróży poza teren Gminy Rusinów, jeżeli wykonywane zadanie miało bezpośredni związek z wykonywaniem mandatu radnego. Uchwała zgodnie z zapisem jej § 6 stanowi akt prawa miejscowego.

Powyższe zapisy uchwały naruszają normy prawne w zakresie skutkującym koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały.

Przede wszystkim należy stwierdzić, że zgodnie z przywołanym w podstawie prawnej uchwały art. 25 ust. 4, 6, 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym, Rada Gminy ma uprawnienie do określania wysokości diet przysługujących radnemu, nie zaś przyznawania miesięcznego ryczałtu dla radnych. Zatem przyznanie miesięcznego ryczałtu stanowi działanie nie mające umocowania w obowiązujących przepisach. Jednocześnie podkreślenia wymaga fakt, że dieta w odróżnieniu od ryczałtu ma charakter rekompensacyjny, zdążający do

wyrównania kosztów związanych z pełnieniem funkcji w Radzie Gminy. Stanowisko takie znalazło wyraz w utrwalonym orzecznictwie w sprawie. I tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, w wyroku z dnia 25 lutego 2020 r., w sprawie sygnatura akt II SA/Wa 2121/19, stwierdził:

„Dieta stanowi rekompensatę za utracone przez radnego zarobki, a zatem nie jest świadczeniem pracowniczym. Tym samym przyjąć należy, że art. 25 ust. 4 u.s.g. zawiera upoważnienie dla organu stanowiącego gminy do sprecyzowania reguł (zasad), na jakich przysługiwać będzie rekompensata (wyrównanie wydatków i strat) w związku z wykonywaniem mandatu radnego.”.

Jak wynika z powyższego, Rada działając w oparciu o przywołane w podstawie prawnej uchwały przepisy ustawowe, winna ustalić zasady wypłacania diet radnym z uwzględnieniem rekompensacyjnego charakteru tych diet. Reguła ta odnosi się nie tylko do radnych, ale również Przewodniczącego Rady Gminy. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 21 lipca 2015 r., w sprawie II SA/Op 177/15 stwierdza:

„Skoro dieta sprowadza się do wyrównania wydatków i strat spowodowanych pełnieniem funkcji przewodniczącego rady, to osoba pełniąca tę funkcję zachowuje prawo do zwrotu kosztów i wydatków poniesionych w związku ze sprawowaniem funkcji, a nie z tytułu samego faktu bycia taką osobą. Zakresem regulacji uchwały podjętej na podstawie delegacji ustawowej winna być objęta m.in. sytuacja, gdy przewodniczący rady, przez dłuższy okres czasu nie wykonuje obowiązków wynikających z pełnionej funkcji, a tym samym nie ponosi żadnych kosztów związanych z pełnieniem funkcji. W przeciwnym razie dieta ustalona w stałej kwocie ma charakter ryczałtu miesięcznego, przez co traci charakter rekompensacyjny, a przyjmuje charakter stałego, miesięcznego wynagrodzenia, niezależnego od kosztów związanych z pełnieniem funkcji.”.

Ponadto w § 1 uchwały zapisano, że uchwalony w tym zapisie ryczałt miesięczny przysługujący radnym, obejmuje ryczałtowy zwrot kosztów podróży. Następnie jednak w § 2 uchwały uregulowano zasady na jakich radnym przysługuje zwrot kosztów podróży, w tym wysokości zwrotu tych kosztów (§ 2 ust. 5 uchwały). W związku z taką redakcją zapisów uchwały jest ona niejednoznaczna, jeśli chodzi o uregulowanie kosztów podróży. Wynika to z faktu, że § 1 uchwały reguluje tą kwestię odmiennie niż § 2 tejże uchwały. Taka redakcja uchwały, będącej prawem miejscowym, jest niezgodna z zapisami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. z 2016 r. poz. 283). I tak w § 6 tego rozporządzenia zapisano, że przepisy ustawy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Zapis ten, zgodnie z § 143 rozporządzenia stosuje się do aktów prawa miejscowego.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że Uchwała Rady Gminy Rusinów w sposób rażący narusza porządek prawny, co czyni rozstrzygnięcie zasadnym i koniecznym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za moim pośrednictwem.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa z dniem jego doręczenia.

Z poważaniem

Konstanty Radziwiłł

Wojewoda Mazowiecki

/podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym ważnym kwalifikowanym certyfikatem/